

Els "continuistes" tracten d'escamotejar
la solució dels problemes polítics amb
un plebiscit que no serà més que una no-
va tupinada.

LES ESQUERRES DEMOCRATIQUES CATALANES

Els amics orientadors de TRIBUNA declaren sense cap reserva la satisfacció que els ha produït la Declaració suara feta pública pel SECRETARIAT D'ORIENTACIÓ DE LA DEMOCRACIA SOCIAL CATALANA, en la que es concreten les bases programàtiques resultants de la coincidència dels interessos ideològics de diferents formacions polítiques i individualitats sindicalistes. S'hi recullen igualment els neguits que afloren en els grups demòcrates cristians d'esquerra i en els nuclis intel·lectuals i estudiantils, així com en les professions liberals i diversos estaments de la democràcia catalana, fins ara indecisos o silenciosos per manca del moviment o partit polític que s'adigués a les perspectives modernes que llur joventut els fa albirar.

La nostra satisfacció és plena i total perquè amb l'esmentada Declaració s'inicia de ple la realització del motiu que precisament feu nèixer la nostra publicació. Ja des de molt abans de l'aparició de TRIBUNA, els nostres amics maldaren, podríem dir a m b molt coratge, per la coincidència de les esquerres en una aliança o federació que més tard pogués transformar-se en una veritable comunitat política, la que més encaigués al clima polític català del futur. Per això no ha mancat mai la nostra més cordial col·laboració als qui des de l'exili exaltaven un idèntic propòsit, i com tampoc no hem regatejat la nostra assistència als catalans de l'interior que tracten d'assolir-ho per imperatius de la lògica i de deure cívic.

Convençuts de la imprescindible necessitat d'un reagrupament de forces afins, acceptada igualment la seva urgència, la iniciativa, però, no ha menys estimat la idiosincràsia catalana que, políticament, tendeix a la dispersió i a la proliferació de matisos. També

Tenen tota la raó els que demanen que una consulta veritablement popular sobre la futura institució política de l'Estat ha d'anar forçosament precedida d'un període d'informació i debat públic, ben lliure per a tothom, per tal que els ciutadans puguin decidir amb perfecte coneixement de causa.

Les esquerres catalanes...

s'ha hagut de tenir present, ai las!, el problema de les persones, de què sempre s'ha ressentit la política a Barcelona, tot i que aquest defecte del "notabilisme" no hi té tantes arrels com a Madrid. Els amics de l'interior ja donaven per descomptada la presència dels que, ahir silenciosos, ara treuen de la cartera iniciatives "més a propòsit", i han obrat amb seny en no forçar de bell antuvi la magnífica i audaç empresa que és el reagrupament de la gran majoria de voluntats col·lectives i individuals de signe esquerrà i democràtic. No es tracta d'augmentar la llista política amb un nou segell, ni la programàtica amb un altre simple arrencament de propòsits, sinó de clarificar, simplificar, fer de manera que el poble català no es perdi com en un laberint en el clos de la política esquerrana.

Llegint atentament la Declaració objecte d'aquests comentaris, s'observarà la cura que posen els promotors del reagrupament d'esquerres a no saltar pel dessobre de les diferents fites que marquen el camí que ha de menar progressivament al cim de la realització. Es proposen, així: "Diagnòstic per mitjà d'enquestes i estudis sociològics, de l'actitud i de les potencialitats polítiques del poble català; estudi, per mitjà de grups de treball especialitzats, de les modalitats d'aplicació, als problemes concrets d'avui, de la doctrina que les bases ideològiques de coincidència estableixen; creació i manteniment, mitjançant l'esforç de tots, dels contactes personals i de grups que faran possible la futura integració."

Altra observació: "L'objectiu concret del treball del SODSC, en vista al qual la seva labor preparatòria s'ordena, és arribar a la convocatòria d'una CONFERENCIA D'ESQUERRES... on es podrà discutir lliurement de la ideologia i del programa del futur paratit." Es la mateixa Conferència "qui determinarà el moment oportú per a crear-lo i qui convidarà a fondre-s'hi a les generacions noves i a les agrupacions existents."

Les bases programàtiques que proposen els promotors del reagrupament afecten els problemes essencials d'una democràcia econòmica social avançada i les reformes d'estructura política susceptibles

Les esquerres catalanes...

d'assentar "la realitat plurinacional" sobre uns fonaments treballats per tots i la solidesa dels quals permeti a l'estabilitat, la pau i el progrés comuns la ventura d'arreglar-se al costat de les societats més modernes.

Ben cert que és a la futura Conferència d'esquerres que escaurà la decisió definitiva concernent el programa del futur partit; però estem segurs que tant els promotors d'aquest com les famílies i individualitats que vulguin honorar-se facilitant el comès del SODSC consideraran intangibles les línies essencials del programa esbossat en la Declaració citada. La tria del règim, la REPUBLICA DEMOCRATICA I FEDERAL; el reconeixement de la personalitat catalana i dels drets que a tots els punts se'n deriven; la transformació profunda de les estructures socials; la socialització en la llibertat; la planificació democràtica amb intervenció directa dels sindicats obrers; el respecte efectiu de la llibertat de consciència, i els principis establerts per la Carta dels Drets de l'Home, tal i com queden especificats en el Tractat de Roma i el seu complement, totes aquestes premisses han d'ésser DES D'ARA, la LLEI, la CONSTITUCIO del futur partit, sense que cap enquesta o iniciativa pugui esmenar-la.

Ens felicitem, per acabar, que sigui el SODSC el primer gran moviment polític que, prescindint de titubeigs i especulacions ocasionals, desplega la BANDERA REPUBLICANA.

TRIBUNA

Esquerra Republicana esdevingué la gran força determinant en la política catalana gràcies a la conjunció dels interessos ideològics d'un gran nombre de partits, grups i personalitats independents: Estat Català (Macià, Cassol, Aiguadé); Grups federals i catalanistes de la Circumscripció de Barcelona (Companys, Palet i Barba, Ventosa i Roig, Mora); Partit nacionalista i federal de les Comarques Gironines (Irla, Santaló, Casanoves, Albert, Puig Pujades, Imbert); Partit de Joventut Republicana de Lleida (Dr. Torres, Palacin, Dr. Bellí); Rabassaires (Companys, Aragall, Riera); Partit de Marcel·lí Domingo (Domingo, Noguer i Comet, Nogués, Benet Pinyana); Centres republicans i catalanistes de Tarragona i Reus (Pere Cavallier, Andreu, Gales, Lloperena, Simó Bofarull, Rodríguez); Tendència C.A.D.C.I. (Xavier Casals, Cases Briz, Juliàcs); Tendència Unió Catalanista (Dr. Soler i Pla, Dr. Rossell i Vilar, Dr. Riera i Puntí, Guinart); Procedents del sindicalisme (Marti Barrera, Simó Piera, Foix, Clarà); Procedents d'Acció Catalana (C. Pi i Sunyer, A. Rovira i Virgili, Sunyol i Garriga, Bernades, Xavier Rúbies); Procedents de la vella Esquerra (Pere Coromines, Pinilla); Grup de l'Opinió (Lluhi, Xirau, Quero, Canselles) i un gran nombre de centres i joventuts nacionalistes independents d'arreu de Catalunya.

31 Octubre 1413 - El Comte d'Urgell es rendeix a Ferran d'An-tequera després de resistir assetjat al Castell de Bala - guer. Ara a mans dels Trastàmara la Corona d'Aragó i Catalu-nya, la nostra nacionalitat inicia el seu declivi. Jaume el Dissortat, pretendent al tron que deixa vacant la mort de Martí l'Humà, és la victima de les conxorxes de Benet XIII, el papa cismàtic d'Avinyó, exiliat a Penyscola i de l'in-conceivable ajupiment del Parlament de Catalunya als desorbi-tats designis de Fra Vicents Ferrer i del Parlament, escin-dit, anti-urgellista, d'Aragó.

6 Octubre 1934 - La formació d'un govern republicà manio-brat per forces polítiques que no han acatat el nou règim, produeix el trencament amb les Institucions de tots els par-tits que proclamaren la República. Es produeix la revolta a Astúries i el President Companys proclama l'Estat Català di-entre la República Federal Espanyola. Com que el moviment d'o-posició no té a Espanya l'extensió susceptible d'obtenir la victòria, el Govern de la Generalitat dona l'ordre de ces-sar tota resistència a l'Exèrcit. Els membres del Govern de la Generalitat, la majoria dels seus Diputats, gran nombre d'alcaldes i regidors i militants de tots els partits d'es-querra són empresonats. 30.000 republicans i socialistes d'r-reu d'Espanya romanen a les presons, de les quals surten am-nistiats després de la victòria electoral de les esquerres del 16 de febrer del 1936. Torna el Govern 'a Catalunya?

15 Octubre 1940 - El President Companys és afusellat als ga-cis del Castell de Montjuic en virtut de la iniqua sentèn-cia d'un Tribunal Militar basada en Considerants polítics, de caràcter retroactiu: fundació d'Esquerra Republicana, fets del 6 d'Octubre ja jutjats i amnistiats i disposicions relatives a la defensa de Catalunya durant la guerra d'agres-sió, anti-catalana, els quals són qualificats escandalosa-ment de delictes de "rebelión militar". Aquest afusellament és la culminació tràgica de l'odi a Catalunya practicat se-cularment per les forces peninsulars que s'oposen al pro-grès i a la dignitat de l'Estat espanyol. El President Com-panys fou segrestat a La Baule per la policia hitlero-fran-quista. Passà uns dies a la presó de la Santé de Paris i després portat a Madrid i a Barcelona, on morí amb una gran serenitat i tot embaumat de sentiment català.

" L'ESPAGNE A L'HEURE DU PLAN "

La important revista "L'Usine", de Paris, publicà en la seva edició de juliol d'enguany un extens i ben documentat estudi sobre els resultats del "Pla de desenvolupament econòmic i social 1964-1967", al qual estudi manllevem els paràgrafs següents :

Els obstacles històrics i psicològics seriosos.

Els principals obstacles que troba el pla espanyol són els següents : feble proporció de la població activa respecte a la població total - Porcentatge crescut de la població activa en el sector agrari - productivitat reduïda del sistema econòmic - volum insuficient de les exportacions - equipament antiquat de les instal·lacions industrials, del material fixe i rodat dels ferrocarrils, insuficient per a les necessitats actuals - proliferació de les petites unitats de producció, tant en el sector industrial com en l'agricultura - dolenta comercialització dels productes agraris.

A aquesta enumeració Ullastres - diu - afegeix els "obstacles psicològics" . "Espanya es llança voluntariosa en un moment de naixement a muntar empreses heroiques; però no sembla capacitada per lluitar quotidianament per assolir objectius fixats. El temperament espanyol ha sofert sempre de l'absència d'esperit d'equip i d'un excés d'individualisme. Creu que si un problema no pot trobar solució en un breu termini, més val deixar-lo córrer."

Segons el professor Prados Arrarte : " els resultats del 1965 confirmen que el comerç exterior constitueix, almenys pel moment, un dels punts febles del pla espanyol. Es així que, en gener-agost 1965, les exportacions han disminuït de 5%, quan l'augment previst era del 10% per any, mentre que les importacions han augmentat de 30,61% (les previsions eren de + 9%). Es cert que aquesta evolució prové parcialment de la difícil situació de l'agricultura car les importacions de productes alimentaris han augmentat de 38,32%, mentre les exportacions de productes industrials augmentaven d'un 14,78% (contra 26,02% en gener-agost 1964) "

El problema del déficit comercial no està resolt.

De 1900 al 1965, exceptuats dos breus períodes (1900 a 1908 i recentment 1960 a 1964) el déficit pressupostari ha anat acompanyat d'un déficit de la balança comercial. Després del pla d'estabilització de 1959, aquest doble déficit havia momentàniament desaparegut del 1960 al 1964. L'any 1965 ha marcat el retorn a una situació gairebé crònica de l'economia espanyola : l'exercici de 1965 s'ha acabat amb un déficit pressupostari de 5 mil milions de pesse-

"UNICAMENT EL 10% D'ESPANYOLS HAN
SENTIT PARLAR DEL PLA D'ESTABI-
LITZACIO"

"L'Espagne..."

tes i un déficit de la balança comercial que s'aproparà als 2 mil milions de dòlars.

Les importacions espanyoles han passat de 523,3 milions de dòlars en 1959 a prop de 2.800 milions de dòlars en 1965 (és a dir, un augment de 431,5% en sis anys) (El subratllat es de la revista)

El pla és un factor d'inflació?

En el seu conjunt, el balanç del primer any del Pla ha estat favorable, almenys en el que concerneix la producció i la renda nacional. L'evolució dels preus ho és molt menys. Els mitjans oficials comptaven que en 1964 l'alça dels preus no seria superior al 5%; però de fet, del desembre 1963 al desembre 1964, segons les estadístiques oficials, l'index dels preus al major ha augmentat de 9% i l'index del cost de vida de 13,5% (diferents centres privats estimen que aquestes xifres són inferiors a l'augment real).

Si, en 1964, les classes modestes, especialment les obreres, han conegut un augment de ingressos superior a la dels preus (un estudi recent de l'Institut Nacional d'Estadística senyala que el 68 % de l'augment de la renda nacional de 1964 ha estat absorbit pel sector salaris, que ara representa 55,1% de la renda nacional contra 53,4 %, 51,7% i 49% respectivament pels anys 1963, 1962, 1961) sembla que l'augment de preus en 1965 ha reduït sensiblement els avantatges obtinguts pels obrers com a conseqüència dels acords dol·lectius d'empresa.

La raó de l'augment de preus fou immediatament atribuït a l'augment dels salaris; però els sindicats reaccionaren vigorosament en contra tot sostenint que els salaris no constitueixen la raó fonamental de l'evolució dels preus. (Els experts de l'O.C.D.E. confirmaren aquesta mateixa tesi).

Un informe de l'O.C.D.E. sobre l'economia espanyola, del juliol del 1965, contenia un seriós advertiment sobre el perill de la inflació : " si l'alça dels preus no és aturada, l'èxit del Pla de desenvolupament corre el risc d'ésser compromès i Espanya coneixerà de nou la inflació dels anys 1950. (Subratllat de la revista) Els responsables de l'economia espanyola hauran d'evitar noves alces de preus en els productes alimentaris. Actualment, els obrers basen llurs reivindicacions sobre l'evolució negativa dels preus en el sector alimentari (45 a 50% dels salaris estan absorbits per l'alimentació). A despit de la seva modernització parcial i d'una crida

tribuna - 6

...

"L'Espagne..."

xent productivitat, no totes les indústries espanyoles poden suportar indefinidament els augments successius. Per altra part, l'actual situació de ple empleu en la indústria i el fet que un nombre substancial d'obrers especialitzats espanyols treballen encara a França, Alemanya de l'Oest, Suïssa, etc. han provocat un desequilibri entre l'oferta i la demanda, de tal manera que els industrials estan obligats, cada dia, més, a oferir salaris netament superiors als fins satisfets".

Afebliment de la mecànica.

En 1964, l'augment de la producció industrial havia estat substancial, amb un 11,8%. Els augments més destacables són: energia elèctrica (+ 14,4%), indústria siderúrgica (+ 14%), indústria química (+ 13%), indústria manufacturera (+ 11,3%) i construcció (+ 15,4%). Pel contrari, la indústria mecànica, amb un augment de 10,8%, no ha assolit la previsió del pla (+ 15,6%). Aquesta expansió insuficient contrasta amb la forta demanda, confirmada per les importacions, les quals han assolit la xifra de 400 milions de dòlars. Per a estimular la producció, aquest sector és beneficiari de la declaració de preferència en el moment de la concessió del crèdit oficial. (El subratllat és de la revista)

La situació agrícola.

L'evolució favorable en la indústria contrasta amb la situació de l'agricultura. Segons un responsable de la Comissaria del Pla, aquest no ha tingut cap repercussió sobre l'agricultura (les inversions previstes no han estat realitzades en proporcions apreciables). A la fi del 1964, 34,6% (41,3% en 1960) de la població activa espanyola pertanyia encara al sector agrari, mentre que el producte d'aquest representava únicament el 26% de la renda nacional. Això ha provocat repercussions negatives en el sector industrial: aflluïxament en la mecanització agrícola (disminució de vendes de tractors i de material agrícola) i disminució de les vendes tèxtils a les zones rurals.

Conclusió.

Aquest estudi de "L'Usine", de Paris, acaba així: "Ningú no pot dir encara si l'experiència audaç escomesa per Espanya en 1964 està assegurada del seu èxit. La inflació seriosa que sofreix actualment el país em inclinarà a dubtar-ne. Sembla, indubtablement, que els experts espanyols hagin estat massa ambiciosos en llur primera temptativa i hagin presumit massa de les forces de la pròpia economia..."

- - - - - (De la revista "L'Usine",
de Paris, edició de juliol, 1966)

CINC BANQUES CONTROLLEN 745 EMPRESES: EL 56% DEL CAPITAL DE TOTES
LES SOCIETATS ANONIMES D'ESPANYA

JOCs FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA A CARACAS
----- Any CVIII de llur Restauració -----

Els Jocs Florals 1966 es celebraren a Caracas l'II de setem -
bre amb l'assistència de destacades personalitats de la República
i un nombre imponent de catalans. El President Carles Pi i Sunyer
pronuncià un discurs catalanissim i s'adreçà molt particularment a
les nostres joventuts.

EL VEREDICTE

FLOR NATURAL : Anna Rebeca Mezquita Almer (Canàries). Accèssit:
D. Puga i Batllori (Catalunya). ENGLANTINA : Josep Carner (Bèl
gica). 1er Accèssit : J. Valls (València). 2n. Accèssit: J.Ar-
bonés (Buenos Aires). VIOLA D'OR : Gabriel Mora (Catalunya).
Accèssit : Lina Casanovas (Catalunya).

PROSA : Victor Català, novel·la : Marçal Trilla (Catalunya).
Victor Català, narració : Francesc Mataró (França). Victor Català ,
contes : Xavier Romeu (Península). Pompeu Fabra : Salvat Papasselt
(Buenos Aires). August Pi i Sunyer: Rizal Grimau (Caracas); menciò
honorífica : A. Maria Isern (Caracas). Ignasi Iglésies : J.B. Xuri-
guera. Lluís Companys: J.M.Poblet (Catalunya); menciò honorífica :
A. Bernadó (França). Dr. Serra i Hunter: Aurora Bertrana (Catalunya)
menciò honorífica: P.Màrtir Rabassa (Catalunya).

MUSICA : Pau Casals : E.Molero Pujos (Catalunya); menciò hono-
rífica : J.Pey (Catalunya). Joan Gols: Costa i Horts (Mèxic); men-
ció honorífica: Agustí Borgunyó (Catalunya).

Han estat premiats també els següents concursants: J.Ma.l Po-
blet, Maria A.Torres, Miquel Bota, Miquela Gralla, E. Foxonet, Josep
Ribera, Pascual Scanu, Antoni Corunzo, Albert Junyent, Joan Salla-
rès. Els premis destinats als joves foren guanyats per : M.Assump-
ció Borràs, Angel Viladrich, Montserrat Llop Roig, Magdalena Granès ,
Albert Gispert i Carme Macià Alonso.

ELS ESTUDIANTS CATALANS PER LA LLIBERTAT - No li ha portat cap sa-
tisfacció a Ortega Escos el viatge que està fent per les Facult-
tats per tal de proposar un referèndum. La seva qualitat de presi-
dent de les associacions professionals d'estudiants, oficials, ha es-
tat arreu escarnida. Adhuc l'han refusat els estudiants de l'Insti-
tut de Navarra pertanyent a l'Opus Dei. A Barcelona li han dit que
únicament tenen autoritat en matèria estudiantil els elegits per
ells mateixos. Prèvia a tota discussió , els barcelonins han presen-
tat tres reivindicacions : anul·lació de les sancions contra els
professors i estudiants; dimissió del rector Garcia Valdecasas i re-
nèixement oficial del sindicat democràtic. Tres mil estudiants ma-
drilenys s'han oposat al referèndum i s'han manifestat solidaris de
l'actitud dels de Barcelona a favor del sindicat democràtic.
tribuna - 8

Els Casals Catalans situats en els països lliures han commemorat amb actes emotius la trista diada aniversari de l'afusellament del President Lluís Companys per aquells que es prevalen vergonyosament de les societats civilitzades. Lluís Companys és recordat arreu i la seva figura s'inscriu en la nostra Història amb el seu sacrifici que recorda igualment el de tants catalans víctimes de l'odi secular de l'Espanya anti-liberal.

El dia 16 d'octubre tingué lloc al Cementiri de l'Oest de Perpinyà l'acte anyal, segurament el més impressionant de tots els que tenen lloc arreu del món. Els catalans de Perpinyà acudeixen davant l'estela que recorda els exiliats morts als camps de concentració i associen en llurs sentiments patriòtics tots els desapareguts amb el record al President Companys.

L'assistència fou molt nodrida en el moment de l'acte organitzat per tots els sectors i durant tot el dia foren nombrosos els que acudiren al cementiri per tal de retre homenatge als amics desapareguts per sempre. "La Dépêche du Midi", de Toulouse, "L'Indépendent", de Perpinyà i "Midi Libre", de Montpeller, s'han ocupat, amb molta extensió de l'acte patriòtic. "Midi Libre", hi ha fet coincidir una biografia - a tres columnes i un retrat - del President Companys. El redactor segueix amb evident emoció les diferents etapes de la carrera política i sindicalista de Companys. La seva vida hi és traçada amb una exactitud força sorprenent, que permetrà als seus lectors tenir una visió completa de la gran personalitat catalana. "Vint-i-sis anys s'han escolat - es diu al final de la biografia - i el culte al gran home permanence igualment intens entre els catalans".

Escaigué al nostre diligent amic J. Garcia-Castellet la missió d'adreçar la paraula davant l'estela en nom de tots els grups organitzadors de l'acte. Feu un parlament amarat d'emoció i d'esperança. "Res, digué, no ens farà oblidar la sang vessada per aquells que defensaren coratjosament la República". El seu "Visca Catalunya" final fou repetit per tots els assistents a l'acte.

Dr. Vidal i Barraquer - Ha estat celebrat a Pompeia, de Barcelona, un funeral dedicat a la memòria del catalaníssim Arquebisbe de Tarragona, al qual acte assistiren nombrosíssims catalans.

- Ben tard ens arriba la trista nova de la mort, succeïda a Mèxic, de Josep M. Francès, l'excel·lent publicista i ben conegut dels escriptors per les "Bengales" que publicava a "La Humanitat" de Barcelona.

- El Dr. Quero Molares ha publicat a la revista "Ibèrica" de Nova York un sentidíssim article d'homenatge al gran republicà desaparegut a Roma, Sr. Semprun i Gurrea, diplomàtic del govern republicà.

La llei de premsa.

Es ja axiomàtic que quan un Es tat anti-democràtic pren una d e cisíó d'aparença liberal, els ciu tadans fan cas omis de la inten ció limitativa i la interprete n amb un criteri relativament am pli. Es cert que la nova llei ha estat rebuda amb l'escepticisme propi d'una maniobra destinada a l'exportació; però no és menys ve ritat que l'aplicació de la cen sura a posteriori ha desembossat no poques plomes, de manera que ja li és difícil al govern obrar massa rigidament contra l'allau de comentaris que ha provocat la seva iniciativa. Si cada e scrit no ortodoxe valgués la recollida de l'edició, la maniobra del go vern fracassaria i a l'estranger en denunciarien l'escàndol.

Es per això que s'escapen ara de la xarxa de la nova llei la sèrie d'articles de José Jiménez Lozano, "Cartas de un cristiano im paciente", comentaris molt objec tius que posen en ridícul el vell zel clerical; "Las no ticias con acento", de Manuel Ji ménez Parga, certament molt agu des i polítiques; l'article com memoratiu "Madriaga: 80 años", pu blicats a "Destino", i l'Edito rial de "Serra d'Or", "Una qües tió debatuda", relativa al pro blema institucional, per a no re ferir-nos més que a publicacions de Catalunya.

L'espasa de Damòcles de la no va llei que caigué sobre l'"A.B. C.", el llibre del grup Gil Ro bles i publicacions d'Acció Catò lica, si ha ocasionat perjudicis als editors, això no obstant, l'in quisidor que decidí la "crema" o la recollida, ha estat com si di tribuna - 10

guéssim desautoritzat - almenys pel que fa als primers - pel Tribu nal d'Ordre públic al decidir que no existia matèria delictiva.

Està clar que, si la censur a posterior a l'aparició d'un arti cle "delictiu", parcialment, e s trobava massa desbordada, podria produir-se una reacció radica lista per part del govern, però l'hauria de practicar als riscos i perills de la pròpia "opera ció" i cada dia que passa li se rà més difícil recular fins a tor nar al període "anti-liberal".

Confiem que la competència que de mica en mica es faran els edi tors, els obligarà a estendre el nombre de matèries dignes de comentari i que, al mateix temps, els periodistes s'exerciran pro fitosament en l'"escalada". Es e vident el risc que correran els editors, però amb aquest descobri ran el mitjà d'augmentar sensi blement el nombre de lectors.

L'"Acción Moisés".

Ha produït veritable estupor a les altures de l'Església espa nyola la divulgació dels propò sits d'aquesta Acció. Es tracta d'una operació tan audaciosa com plena de coratge destinada a des vetllar la consciència anquilosa da de la majoria de bisbes, dispo sats a no aplicar a Espanya les resolucions i desitjos del Con cili.

Han arribat al coneixement pù blic les línies essencials de l projecte en qüestió. S'acusa a la Jerarquia de fer oposició al Concili; es denuncia la seva com plicitat amb el poder; es preco nitza la SEPARACIO DE L'ESGLÉSIA

I L'ESTAT; la renúncia a tota ^ab-
venció econòmica ^aprovinent d'a-
quest; supressió de la immunitat
de les persones eclesiàstiques,
la dimissió dels eclesiàstics ^aque
fan de "procuradores" i dels con-
ciliaris en els sindicats, etc.

El grup de sacerdots de la diò-
cesi de Castella, tots d'una mit-
jana de quaranta anys, han visi-
tat els sacerdots d'altres diòce-
sis i obtingut prop de 4.000 sig-
natures al document destinat a la
Comissió Episcopal d'Espanya. La
Jerarquia, francament acusada, ha
pres l'ofensiva: prohibeix tota
mena de reunions convocades a
l'objecte pels sacerdots, mentre
"Ecclesia" tracta de llevar im-
portància a la revolta. El direc-
tor, però, d'aquesta revista ha di-
mitit perquè tot i haver-se con-
vingut la neutralitat en mèrit a
l'interès que la qüestió suscita
entre sacerdots i militants, la
revista ha pres posició contra.
Per altra part, també ha dimitit
el director de "Signo" degut a
"les dificultats que troba la re-
vista en la seva divulgació". Els
bisbes no deixen de veure a m b
bons ulls les referides dificul-
tats i se'n prevalen per afrenar
l'entusiasme dels periodistes.

LA DESPOLITITZACIO ES UN FENOMEN
INHERENT A TOT REGIM TOTALITARI.
PERO TAMBE ES UN AXIOMA QUE TOT
PERIODE PROCEDENT A LA CAIGUDA
D'UNA DICTADURA PROVOCA LA POLI-
TITZACIO DE VASTOS SECTORS DEL
POBLE ALLIBERAT.

Fa poc temps que TRIBUNA es pre-
guntava si encara era possible
la redempció de l'Església espa-
nyola. Ens és grat de constatar
que pel bon nombre de sacerdots
i creients convençuts de la ne-
cessitat d'un "aggiornamento", el
camí està, almenys traçat. D'a-
quest estat d'esperit en dona la
prova l'"Operación Moisés" i la
decidida actitud de clergues llei-
datans a favor dels parcers dels
Beneficiats ^aten amamentment ar-
relats als profits terrenals. Nin-
gu no podria correctament posar
en dubte els seus promotors, puix
que els deixebles de Moisés arri-
ben en el seu coratge fins a de-
manar la separació de l'Església
i l'Estat, el qual desig s'en-
tronca amb la vella reivindica-
ció republicana i contradiu, així
mateix, un dels "motius" de quets
valgueren els retrògrades espa-
nyols per a desencadenar la guer-
ra civil...

El futbol dels milionaris.

De catàstrofes nacionals ens
parlen els futbolistes quan per-
den un partit internacional. Inci-
dents lamentables es produeixen
cada vegada en el país "vençut".
Recentment, "Il Giorno de Milà"
ha escrit: "Onze jugadors core-
ans, coratjosos i ràpids, però sen-
se tècnica, han ridiculitzat els
nostres jugadors multimilionaris,
exaltats per megalomanies encega-
des o imbècils." Així: "Pany to-
ros" i que els governs facin el
que vulguin!

St.

PLAÑO - "Casa Nostra", l'Associació de gent de parla catalana a
Suïssa, edita un bell Butlletí en el qual es dona compte de les ac-
tivitats dels catalans a la veïna Confederació. Es un goig per a
nosaltres assabentar-nos del gran esperit patriòtic que anima els
nostres connacionals d'aquelles terres.

tribuna - II

Una qüestió debatuda - D'un Editorial, molt destacat, de "Serra d'Or", arran de la polèmica que suara ha suscitat el problema de les futures institucions polítiques de l'Estat espanyol: "... De moment, tanmateix, gairebé només hem pogut llegir l'opinió dels qui creuen que la monarquia és qui ha de presidir la pròxima etapa política de l'Estat espanyol, sigui com a coixi de durada aleatòria, sigui com a solució definitiva. Els qui creuen que no ha d'ésser així, no han volgut manifestar -o no han tingut ocasió de fer-ho- llur punt de vista. Altrament, la tradició de republicanisme té una llarga història a Catalunya. Tanmateix, la sola forma de govern, sense més precisions que el nom usat per a designar-la, no és suficient perquè els catalans se'n puguin definir partidaris en una consulta electoral. Volem dir amb això per via negativa que, sigui quina sigui la forma de govern, el que cal en tot cas és que les institucions siguin democràtiques i que no estiguin al servei exclusiu d'un sector econòmic, d'un grup ideològic o - en un Estat que n'en clou més d'una - d'una comunitat nacional..."

.....

Per la revisió del Concordat - L'ex-ministre de Franco i Director de "Cuadernos para el Diálogo", Ruiz Giménez, ha autoritzat la publicació a aquesta revista d'un Editorial, molt violent, a favor de la urgent revisió de l'actual Concordat. "Ja fóra hora - s'hi diu - que acabés, gràcies a recíproques renúncies, tota una sèrie de situacions excepcionals que encara que siguin justificables històricament, no obstant sorprenen avui, per llur pervivència, a la consciència dels homes d'aquests temps". Entre els punts assenyalats es demana "la realització d'un sistema jurídic a l'interior de l'Estat (en lloc de que l'Església beneficii sempre de regles especials en aquest terreny)"; "de sotmetre la designació dels bisbes i de la jerarquia al dret comú; el moment sembla en efecte oportú perquè sigui derogat el privilegi de "presentació", del qual encara disfruta el govern". L'Editorial en qüestió fa seves algunes de les premisses de l'"Operación Moisés". Ruiz Giménez fou invitat pel Papa a assistir al Concili.

.....

Carta a una dama catalana - José Maria Pemán escrivia el mes de juny a "A.B.C." : " No se pueden contabilizar como resultado de la libertad de prensa los que son frutos de la no libertad de antes (...) Yo recuerdo cuando se me invitó a ser mantenedor de los primeros Juegos Florales después de nuestra guerra. Tuve que negarme cuando supe que se prohibía concurrir con poesías en catalán; que como reina, en vez de una señorita se pondría en el trono una bandera nacional, y que se me pedía que en el discurso no nombrara a Juan Boscán. Me negué a esa cuchipanda, que venia a ser un desafío sin adversario a la vista." Queden bécom hi ha món, els catalans que han vingut organitzant encara ara les "cuchipandas" estil Jocs Florals de la Plaça de la Llana...

tribuna - 12

ELS QUE FAN LA JUSTICIA A ESPANYA

Madrid 29Setembre(A.F.P.) - El comandant Manuel Fernàndez Martín que requeri la pena de mort contra Julià Grimau en 1963, ha estat condemnat a un any i mig d'empresonament pel consell suprem de justícia militar per haver-se introduït a la magistratura sense ésser posseïdor del títol d'advocat". Val a dir que la justícia militar, aquesta vegada, ha estat molt més lenta que quan el procés Grimau, puix que denunciada la impostura del "fiscal" immediatament després de la seva im placable requisitòria, el falsari no ha estat sancionat fins ara. Ens sembla evident que sobren els comentaris sobre el cas, si bé haurem de preguntar : qui pot restituir ara Grimau als familiars i amics? Per a quan la "institucionalizació" de la "justícia" a Espanya?

LES ELECCIONS SINDICALS - Llegim al "Figaro", de Paris del 15 i 16 d'octubre , sota el titular a dues columnes : "Els sindicats paral·lels s'han tallat la part del lleó a les eleccions dels delegats d'empresa". I diu : " ... Els qui estarien temptats de veure un èxit dels sindicats oficials - es refereix al nombre important d'electors - la direcció dels quals havia utilitzat tots els mitjans de propaganda de què disposa per a invitar els obrers a acudir a les urnes, cometrien en tot cas un profund error. (...) A Madrid les "comissions obreres" van al cap i és el 90% de sufragis que han obtingut Hernando i Camacho, les candidatures de les quals havien estat prohibides per haver participat a les manifestacions obreres de la passada primavera. Si aquests resultats han estat anul·lats, els fets són provants i tot fa creure que ambdoshomes seran "reelegits" tantes vegades com es procedirà a una elecció en les empreses a les quals pertanyen. "

L'AGUSTI ES ACOMIADAT - Una vegada més la campanya clandestina contra la presència d'Ignacio Agustí a "Tele/Expres" ha reeixit, puix que ha estat anunciada la nova direcció del diari, la qual escau a Carlos Sentis. "Ara, escriu "Tele-Estel", el tenir més a la vora físicament en Sentis, ens permet esperar l'assiduitat de la seva signatura en aquest "Tele:Estel", que és una altra de les seves il·lusions més grans, feliçment realitzada." El nou setmanari català segurament que no fa ironia en al·ludir les "il·lusions" de Carlos Sentis car aquest n'ha tingut moltíssimes i ben contra-dictòries i ben poc duradores , per cert. De Barcelona confirmen que "Destino" prepara un periòdic, "l'observador" i que els del "Correo Catalán" estudien els plans per a un diari, "Migdia".

tribuna - 13

Informacions...

QUATRE SACERDOTS "DIFAMADORS" - "La Croix", de Paris, comunica que quatre sacerdots lleidatans han estat denunciats pel bisbe inquisidor de la capital segriana per haver denunciat públicament l'escàndol que representa la venda d'unes terres de cultiu propietat de la Catedral i de les quals són beneficiaris dotze canonges d'aquell Capítol. El bisbe ha manat que sigui institut un tribunal per a entendre els "difamadors".

500 DELEGATS SINDICALS CONTRA SOLIS - Madrid (Le Monde): "Cinc cents representants sindicals d'empreses metal·lúrgiques madrilenyes, elegits suara a les eleccions sindicals, han adreçat una carta al govern per demanar la dimissió del ministre, Secretari del Moviment i del delegat provincial. Demanen la modificació del sistema d'eleccions dels sindicats provincials i el reconeixement de l'elecció de Camacho i Hernando, anul·lada per les "autoritats".

- En un article molt documentat publicat a "Informaciones Parlamentarias", de Paris, el nostre amic Sans crida l'atenció de les institucions europees per tal que ajudin les repúbliques llatino-americanes a organitzar-se en comunitats econòmiques.

- Als vuitanta cinc anys, ha mort a Catalunya l'ex-líder de la Lliga Regionalista i ex-president de la Diputació Provincial de Barcelona Joan Vallès i Pujals.

- La policia de Bilbao s'ha trobat, a l'impensada, davant d'una manifestació de prop de dos mil nacionalistes que recorregueren el centre d'aquella ciutat.

- Ha aparegut a Paris el nou "Mirador" en el qual, catalans de diferents sectors republicans i socialistes, exposen els problemes polítics i econòmics que interessen a la democràcia peninsular. També signen articles gallecs i madrilenys. Els editors de "Mirador" tenen el propòsit d'imprimir-lo a Catalunya mateix.

- - - - -
PREGUEM ALS NOSTRES AMICS que satisfacin l'import de la subscripció a TRIBUNA (20 francs anuals) amb un "mandat" adreçat a :
Joseph FALGUERA - C.C.P. Paris 17.370.01
5, Rue Marcel-Sembat - HOUILLES 78

- - - - -
Le Directeur : Josep SANS

tribuna - 14

Paris.